Rozporządzenie Bruksela I (wersja przekształcona)

Czechy

Art. 65 ust.3 – informacje na temat sposobów określania, zgodnie z prawem krajowym, skutków orzeczeń, o których mowa w art. 65 ust. 2 rozporządzenia.

Nie dotyczy.

Art. 74 – Opis krajowych regulacji i procedur dotyczących wykonywania

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej cs. Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

czeski niemiecki

Do tej pory przetłumaczono ją na następujące języki: de en fr

angielski francuski

Informacje są niedostępne

Art. 75 lit. a) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których składa się wnioski o odmowę wykonania na mocy art. 36 ust. 2, art. 45 ust. 4 oraz art. 47 ust. 1

Uwaga: niedawno wprowadzono na tej stronie zmiany w oryginalnej wersji językowej cs. Strona w wybranej przez Ciebie wersji językowej jest obecnie tłumaczona przez nasze służby tłumaczeniowe.

czeski

Właściwość rzeczowa należy do sądów powiatowych.
Właściwość miejscową sądów powiatowych ustala się w sposób następujący:
Jeżeli już zarządzono wykonanie orzeczenia, właściwy miejscowo jest sąd, który o tym zarządził i do wykonania przystąpił. Zasady ustalania właściwości w zakresie egzekucji sądowej określono w ustawie nr 99/1963, kodeks postępowania cywilnego (§ 252).
Jeżeli już zarządzono przeprowadzenie egzekucji, właściwy miejscowo jest sąd, który egzekucję zarządził (tzw. sąd egzekucyjny). Zasady dotyczące wskazywania sądu egzekucyjnego określono w ustawie nr 120/2001 o komornikach sądowych i czynnościach egzekucyjnych (kodeks egzekucyjny (*exekuční řád*)) (§ 45).
Jeżeli nie zarządzono wykonania orzeczenia lub przeprowadzenia egzekucji, właściwy w postępowaniu jest sąd, który byłby właściwy w zakresie wykonania orzeczenia (zob. pkt 1 powyżej) lub sąd, który byłby sądem egzekucyjnym (zob. pkt 2 powyżej).
Wykaz wszystkich sądów rejonowych zawierający aktualne dane kontaktowe dostępny jest na stronie internetowej Ministerstwa Sprawiedliwości Republiki Czeskiej.

Art. 75 lit. b) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się środek zaskarżenia dotyczący decyzji w sprawie wniosku o odmowę wykonania na mocy art. 49 ust. 2

Środek zaskarżenia, którym jest apelacja, wnosi się do sądu, który wydał zaskarżone orzeczenie. (Sąd ten przekazuje apelację sądowi właściwemu do jej rozpoznania).
Rozpoznawanie apelacji należy do sądów regionalnych (*krajské soudy*). Właściwość miejscowa należy do tego sądu regionalnego, w którego okręgu znajduje się sąd powiatowy rozstrzygający w pierwszej instancji w sprawie wniosku o odmowę wykonania (lub w postępowaniu o uznanie lub o odmowę uznania).

Art. 75 lit. c) – Nazwy i dane kontaktowe sądów, do których wnosi się wszelkie dalsze środki zaskarżenia na mocy art. 50

Dopuszczalne są wyłącznie następujące nadzwyczajne środki zaskarżenia:
skarga o stwierdzenie nieważności (*žaloba pro zmatečnost*), uregulowana w § 229 i n. ustawy nr 99/1963, kodeks postępowania cywilnego;
skarga o wznowienie postępowania (*žaloba na obnovu řízení*), uregulowana w § 228 i n. ustawy nr 99/1963, kodeks postępowania cywilnego;
skarga kasacyjna (*dovolání*), uregulowana w § 236 i n. ustawy nr 99/1963, kodeks postępowania cywilnego.
Wszystkie nadzwyczajne środki zaskarżenia, o których mowa, wnosi się do sądu, który rozstrzygał w pierwszej instancji w sprawie wniosku o odmowę wykonania (lub w postępowaniu o uznanie lub o odmowę uznania).
Postępowanie kasacyjne (*řízení o dovolání*) toczy się przed Sądem Najwyższym. Postępowanie ze skargi o wznowienie (*řízení na obnovu řízení*) prowadzi sąd, który rozstrzygał w pierwszej instancji. Postępowanie wywołane wniesieniem skargi o stwierdzenie nieważności (*řízení o žalobě pro zmatečnost*) prowadzi w niektórych sprawach sąd, który rozstrzygał w pierwszej instancji, w innych zaś sąd odwoławczy (zob. § 235a ustawy nr 99/1963, kodeks postępowania cywilnego).

Art. 75 lit. d) – Języki, na jakie mogą być dokonywane tłumaczenia zaświadczeń dotyczących orzeczeń, dokumentów urzędowych i ugód sądowych

Język słowacki.

Art. 76 ust. 1 lit. a) – Zasady jurysdykcji, o których mowa w art. 5 ust. 2 i art. 6 ust. 2 rozporządzenia

Ustawa nr 91/2012 o prawie prywatnym międzynarodowym, zwłaszcza § 6 tej ustawy.

Art. 76 ust. 1 lit. b) – Zasady powiadamiania strony trzeciej, o których mowa w art. 65 rozporządzenia

Nie dotyczy.

Art. 76 ust. 1 lit. c) – Konwencje, o których mowa w art. 69 rozporządzenia

Umowa między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Ludową Republiką Bułgarii o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych, (podpisana w Sofii dnia 25 listopada 1976 r.);
Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Republiką Cypryjską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych (podpisany w Nikozji dnia 23 kwietnia 1982 r.);
Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Republiką Grecką o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych (podpisany w Atenach dnia 22 października 1980 r.);

Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Królestwem Hiszpanii o pomocy prawnej oraz o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych w sprawach cywilnych (podpisany w Madrycie dnia 4 maja 1987 r.);
Traktat między Rządem Czechosłowackiej Republiki Socjalistycznej a Rządem Republiki Francuskiej o pomocy prawnej oraz o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń w sprawach cywilnych, rodzinnych i handlowych (podpisany w Paryżu dnia 10 maja 1984 r.);
Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Węgierską Republiką Ludową o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (podpisany w Bratysławie dnia 28 marca 1989 r.);
Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Republiką Włoską o pomocy prawnej w sprawach cywilnych i karnych (podpisany w Pradze dnia 6 grudnia 1985 r.);
Umowa między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych (podpisana w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r.), w rozumieniu Umowy między Rzecząpospolitą Polską a Republiką Czeską o zmianie i uzupełnieniu Umowy między Polską Rzecząpospolitą Ludową a Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną o pomocy prawnej i stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych, pracowniczych i karnych, podpisanej w Warszawie dnia 21 grudnia 1987 r. (sporządzonej w Mojmirovcach dnia 30 października 2003 r.);
Konwencja między Republiką Czechosłowacką a Portugalią o uznawaniu i wykonywaniu orzeczeń sądowych (podpisana w Lizbonie dnia 23 listopada 1927 r.);
Konwencja między Republiką Czeską a Rumunią o pomocy prawnej w sprawach cywilnych (podpisana w Bukareszcie dnia 11 lipca 1994 r.);
Traktat między Czechosłowacką Republiką Socjalistyczną a Socjalistyczną Federacyjną Republiką Jugosławii o stosunkach prawnych w sprawach cywilnych, rodzinnych i karnych (podpisany w Belgradzie dnia 20 stycznia 1964 r.);
Traktat między Republiką Czeską a Republiką Słowacką o pomocy prawnej udzielanej przez organy sądowe i niektórych stosunkach prawnych w sprawach cywilnych i karnych (podpisany w Pradze dnia 29 października 1992 r.).

Ostatnia aktualizacja: 13/05/2023

Za wersję tej strony w języku danego kraju odpowiada właściwe państwo członkowskie. Tłumaczenie zostało wykonane przez służby Komisji Europejskiej. Jeżeli właściwy organ krajowy wprowadził jakieś zmiany w wersji oryginalnej, mogły one jeszcze nie zostać uwzględnione w tłumaczeniu. Komisja Europejska nie przyjmuje żadnej odpowiedzialności w odniesieniu do danych lub informacji, które niniejszy dokument zawiera, lub do których się odnosi. Informacje na temat przepisów dotyczących praw autorskich, które obowiązują w państwie członkowskim odpowiedzialnym za niniejszą stronę, znajdują się w informacji prawnej.